

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3142/2016. (VI. 29.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Bpkf.II.1412/2015/3. számú végzése, és a Debreceni Ítéltábla Bpi.III.404/2015/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránti alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] Az indítványozó jogi képviselője útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő.
- [2] Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a Kúria Bpkf.II.1412/2015/3. számú végzése és a Debreceni Ítéltábla Bpi.III.404/2015/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [3] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában előadta, hogy az ellene mint III. rendű terhelt ellen hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt folyamatban volt büntető ügyben perújítási indítványt terjesztett elő, amelyet azonban a Debreceni Ítéltábla végzésével elutasított, és azt a Kúria helyben hagyta.
- [4] Az indítványozó – jogi képviselője útján – a végzések ellen alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, mivel álláspontja szerint azok sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, XXVIII. cikk (1) bekezdését, valamint az E) cikk (3) bekezdését.
- [5] Az Alkotmánybíróság elsőként megvizsgálta az alkotmányjogi panasz befogadásának törvényi feltételeit.
- [6] Az Abtv. 30. §-a értelmében az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. A Kúria Bpkf.II.1412/2015/3. sorszámú végzését 2015. november 4-én kézbesítették, az alkotmányjogi panaszt közvetlenül az Alkotmánybíróságnak címezve 2015. december 15-én adták postára, amely 2015. december 18-án érkezett meg.
- [7] Az indítványozó az alapügy egyik terheltje, a sérelmezett végzésekkel elutasított perújítási indítvány benyújtója, érintettsége tehát fennáll. Jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.
- [8] Az indítványozó megjelölte az Abtv. 27. §-át mint az Alkotmánybíróság hatáskörére vonatkozó jogszabályi rendelkezést, valamint az Alaptörvény több szakaszát. Ezek egy része tekintetében az alaptörvény-ellenességet állítva annak indokait is előadta az indítványozó, azonban további alaptörvényi rendelkezéseket is feltüntetett, amelyeket illetően a beadvány alkotmányossági érvelést nem tartalmaz. Indítványában ugyanakkor egyértelműen megjelölte, hogy mely bírósági végzések tekintetében kéri az alkotmánybírósági eljárás lefolytatását. Az indítvány az Abtv. 52. § (1) bekezdésében foglalt feltételeknek tehát részben megfelel.
- [9] Az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, az Abtv. 29. §-a szerint pedig az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [10] Alkotmányjogi panaszában az indítványozó részben az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére, és az E) cikk (3) bekezdésére hivatkozott. Azonban az Alkotmánybíróságnak következetes a gyakorlata a tekintetben, hogy alkotmányjogi panasz csak az Alaptörvényben biztosított alapjog sérelmének valószínűsítésére alapítható.
- [11] Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése tekintetében az abban megfogalmazott jogállamiság és jogbiztonság alkotmányos követelményére hivatkozásnak csak kivételesen, a visszaható hatályú jogalkotásra és a felkészülési idő hiányára alapított indítványok esetében van helye {3062/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [171]}. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése nem jogot, hanem olyan jogelvet tartalmaz, amelynek egyedi érintett vonatkozásában fennálló sérelme önmagában nem valósulhat meg, így arra alkotmányjogi panasz nem alapítható {3315/2014. (XI. 21.) AB végzés, Indokolás [11]}. Alkotmányjogi panasz esetében az Alaptörvény B) cikkére

- mindezek alapján nem lehet alappal hivatkozni, mert az nem alapjogi rendelkezés {3195/2015. (X. 14.) AB határozat, Indokolás [29]; legutóbb összegezve: 3090/2016. (V. 12.) AB határozat, Indokolás [46]}.
- [12] Az Alaptörvény E) cikk (3) bekezdése szerint: „[a]z Európai Unió joga – a (2) bekezdés keretei között – megállapíthat általánosan kötelező magatartási szabályt.” E szövegezésből következik, hogy az szintén nem alapjogot tartalmaz, az abban foglaltak önmagukban, egyedi alapjogselelem megalapozására nem szolgálhatnak, azért alkotmányjogi panasz alapjául – a fentiekre figyelemmel – nem hívható fel.
- [13] Jelen ügyben az indítványozó a bírósági végzéseket azért kifogásolta, mert szerinte a bíróságok nem megfelelően értékelték az általa becsatolt, feljavított minőségű hanganyagról készült szakértői véleményt, amely – álláspontja szerint – új bizonyítékként alapul kellett volna, hogy szolgáljon a perújítás megengedésének. A perújítás révén pedig azt kívánta elérni, hogy a bűnösségét megállapító ítéletben szereplő minősítést a bíróság változtassa meg.
- [14] Az indítványozó ugyanis úgy véli, hogy a bíróságok olyan bűncselekmény elkövetésében mondták ki bűnösnek, amelyet nem követett el, ezért a későbbiekben esetleges újabb cselekményei nyomán büntetőeljárás alá vonásakor visszaesőnek fog minősülni.
- [15] Álláspontja szerint a perújítást elutasító, és az azt helyben hagyó végzésekkel a bíróságok az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát sértették meg.
- [16] A jelen alkotmányjogi panasszal támadott perújítási indítványt elutasító végzést (és az azt helyben hagyó kúriai végzést) az indítványozó azzal támadta, hogy a bíróságok nem értékelték új bizonyítékként az általa előterjesztett szakértői véleményt, mely azt bizonyította volna, hogy az eljárás nem volt tisztességes, szerinte kényszervallatás történt.
- [17] Az Ítéletábra végzése szerint viszont a becsatolt szakértői vélemény egy korábban már előtárt hanganyag feljavított változata, mely már az alapügy másodfokú eljárása során is ismert volt, ezért új bizonyítéknak – a keltezése ellenére – nem tekinthető. Ezen túlmenően a perújítási indítvány nem jelölte meg, hogy az alapügyben feltárt tényállás mely része megdöntésére lennének alkalmasak a kifogások. Végezetül pedig a kényszervallatást illetően a fellebbviteli főügyészség tájékoztatása alapján hiányzik a bűncselekmény vonatkozásában született bírósági döntés. Mindezek alapján hozta meg elutasító végzését az Ítéletábra, melyet a Kúria helyben hagyott.
- [18] Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdése, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az Alkotmánybíróságnak nem feladata a konkrét jogvitákban való ítélezés, kizárólag arra van hatásköre, hogy alkotmányossági szempontból vizsgálja felül az eléje tárt bírói döntést, és amennyiben a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet észlel, azt kiküszöbölve, az alapjogi sérelmet orvosolja. A fentieket összegezve az indítványozó valójában nem a bíróságok sérelmezett végzéseinek alkotmányossági vizsgálatát kérte, hanem azt kívánta elérni, hogy a perújítás megengedhetősége tárgyában elfoglalt bírói álláspontot változtassa meg az Alkotmánybíróság. A perújítás megengedhetőségének kérdése azonban nem tekinthető érdemi döntésnek. Az indítványozó által elérni kívánt eredményt – a szerinte nem megalapozott – minősítés megváltoztatását közvetlenül nem váltja ki. Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdése, valamint az Abtv. 27. §-a alapján azonban az Alkotmánybíróságnak amúgy sem feladata a konkrét ítélezés, kizárólag arra van hatásköre, hogy alkotmányossági szempontból vizsgálja felül az eléje tárt bírói döntést, és kiküszöbölje az azt érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet {3315/2014. (XI. 21.) AB végzés, Indokolás [16]; 3014/2015. (I. 27.) AB végzés, Indokolás [14]; 3029/2013. (II. 12.) AB végzés, Indokolás [16]; 3027/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [20]; 3168/2013. (IX. 17.) AB végzés, Indokolás [13]; 3091/2013. (IV. 19.) AB végzés, Indokolás [12]}.
- [19] A fentiekben túlmenően az indítványozó beadványában utalt az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésére, XXIV. cikk (1) bekezdésére, XV. cikk (1) bekezdésére, azonban ezek ismertetésén túl alkotmányossági érvelést nem adott elő. Hivatkozott még az Emberi Jogok Európai Egyezményére, valamint több az Európai Unió Bírósága által hozott eseti döntésre. Az indítvány ezen részeit illetően az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányossági érvelés hiánya miatt az Abtv. 52. § (1) bekezdésében foglalt feltételeknek a beadvány e részeiben nem felelt meg.
- [20] Fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jelen ügyben nem merült fel olyan, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, mely az alkotmányjogi panasz befogadását indokolta volna, ezért az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése

alapján, az 56. § (3) bekezdésére figyelemmel, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjára tekintettel az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2016. június 21.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3392/2015.

